

Kız ve Küçük Ekidna

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Ekidna

Ebru Mina TOMURCUK

Maya, sıcak kahverengi tenli ve iki topuz yapılmış kıvrıcık siyah saçlı meraklı bir kızdı. Kalemle ve bir eskiz defteriyle dolu yeşil kanvas çantasıyla doğayı keşfetmeyi severdi. Güneşli bir sabah, arka bahçedeki çalılardan bir hışırtı duydu. "Bu ne olabilir?" diye merak etti, kocaman kara gözleri heyecanla parıldadı.

Maya parmak uçlarında yaklaşıp yaprakları araladı. Toprağın içinde burnunu çekerek koklayan, dikenli kahverengi sırtlı ve yumuşak krem rengi göbekli minik bir yaratık vardı. Uzun, ince bir burnu ve minicik siyah gözleri vardı. "Merhaba küçük," diye fısıldadı Maya. Yaratık meraklı ama utangaç bir şekilde başını kaldırdı, minik pençeli ayakları toprağı usulca tırmaladı.

Maya hiç kıpırdamadan oturdu ve küçük ekidna paytak paytak yaklaştı. Kırmızı spor ayakkabılarını kokladı ve dostça, yumuşak bir homurtu çıkardı. "Sen tanıdığım diğer hayvanlara benzemiyorsun," dedi Maya. "Sen nesen?" Ekidna başını yana eğdi, sanki dinliyordu. Maya dikkatlice eskiz defterini açtı ve bu tuhaf, harika yaratığı çizmeye başladı.

Maya ekidnanın uzun burnunu ve dikenli sırtını çizdi. Minik gözlerini ve sağlam pençelerini fark etti. "Senin hakkında daha çok şey bilmek isterdim," dedi. Ekidna burnunu çekip bir yaprak yığınınna daldırdı. Maya onu takip etti, merakı büyüyordu. Bu küçük hayvanın ne yediğini ve nerede yaşadığını merak etti. Öğrenilecek ne çok şey vardı!

Maya daha fazlasını öğrenmeye karar verdi. Kitaplığına koştu ve hayvanlarla ilgili büyük bir kitap çıkardı. Sayfaları karıştırdı ve sonunda yeni arkadaşına tıpatıp benzeyen bir resim buldu. "Ekidna!" diye yüksek sesle okudu. "Ekidnaların memeli olduğu ama yumurta bıraktığı yazıyor!" Gözleri kocaman açıldı. "Yumurta bırakan memeliler mi? Bu harika!"

Maya birine anlatmak için sabırsızlanıyordu. Annesine koştu. "Anne, yumurta bırakan memeliler olduğunu biliyor muydun? Ekidnalar bırakıyor!" Annesi gülümsedi. "Doğru, Maya. Ekidnalar ve ornitorenkler özel yumurtlayan memelilerdir." Maya'nın aklı sorularla doldu. Bu sıra dışı hayvanlar hakkında her şeyi bilmek istiyordu. Onlar hakkında bir bilim kitapçığı hazırlamaya karar verdi.

Maya eskiz defteri ve kalemleriyle arka bahçeye döndü. Küçük ekidna hâlâ oradaydı, uzun burnuyla karınca kazıyordu. Maya izledi ve çizdi. Ekidnayı yerken, yürürken ve dikenli bir top haline gelirken çizdi. Bilgiler yazdı: "Ekidnaların kirpi gibi dikenleri vardır. Yiyecek bulmak için uzun burunlarını kullanırlar."

Maya ekidnalara karınca ve termit yedikleri için "dikenli karıncayiyen" dendiğini öğrendi. Ekidnanın yapışkan dilini kullanarak karınca yakaladığı bir resim çizdi. Ayrıca anne ekidnaların tek bir deri gibi yumurta bıraktığını ve onu karınlarındaki bir kesede taşıdığını öğrendi. "Bir kese! Kanguru gibi!" diye haykırdı Maya. Bunu da kitapçığına ekledi.

Maya kitapçıının eğlenceli ve renkli olmasını istiyordu. Büyük bir başlık çizdi: "Harika Ekidna." Sayfaları ekidnaların farklı duruşlarıyla süsledi. Şöyle yazdı: "Ekidnalar memelidir ama yumurta bırakırlar. Bu onları çok özel yapar!" Bir nehirde yüzen, yumurta bırakan bir başka memeli olan ornitorenk çizimi ekledi.

Maya kitapçığını nasıl paylaşacağını düşündü. Okulda sınıfına gösterebilirdi. Arkadaşlarının önünde durup kitapçığını açarak "Bazı memelilerin yumurta bıraktığını biliyor muydunuz?" dediğini hayal etti. Sunumunu çizimlerini işaret ederek prova etti. Küçük ekidna çimenlerden izliyordu, sanki onu cesaretlendiriyordu.

Sonunda Maya'nın kitapçığı tamamlandı. Ekidna gerçekleriyle dolu on iki sayfa çizmişti, rengârenk resimler ve eğlenceli yazılarla. Ailesine gösterdi. "Bu harika, Maya!" dedi babası. "Gerçek bir bilim kitapçığı hazırlamışsın." Maya gururla parladı. Onu sınıfıyla paylaşmak ve herkese harika ekidnayı anlatmak için sabırsızlanıyordu.

Ertesi gün Maya kitapçığını okula getirdi. Sınıf arkadaşlarının önünde durdu ve açtı. "Bu bir ekidna," dedi. "Yumurta bırakan bir memeli!" Arkadaşları şaşkınlıkla nefeslerini tuttu. Maya onlara çizimlerini gösterdi ve öğrendiği tüm bilgileri anlattı. Herkes bu tuhaf ve harika hayvanlar hakkında daha fazlasını bilmek istedi.

Maya'nın öğretmeni Bayan Lee gülümsedi. "Maya bize önemli bir şey gösterdi," dedi. "Doğa sürprizlerle doludur. Birbirinden farklı pek çok hayvan var ve her biri özeldir." Maya gurur duydu. Yeni bir şey öğrenmiş ve bunu başkalarıyla paylaşmıştı. Küçük ekidna onu keşfetmeye ve öğretmeye teşvik etmişti.

Maya'nın kitapçığı sınıfın gözdesi oldu. Arkadaşları onu ödünç almak ve sessiz zamanlarda okumak istedi. Bazıları kendi doğa kitapçıklarını bile hazırlamaya başladı. Maya öğrendiklerini paylaşmanın başkalarında merak uyandırabileceğini fark etti. Dünyadaki harika hayvanları keşfetmeye ve yazmaya devam etmeye karar verdi.

Maya küçük ekidnaya teşekkür etmek için arka bahçeye döndü. Çalılarının yanında burnunu çekiyordu, sanki onu bekliyordu. "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. "Senin sayende harika bir şey öğrendim." Ekidna minik siyah gözleriyle başını kaldırdı ve yumuşak bir homurtu çıkardı. Maya sonsuza dek arkadaş olacaklarını biliyordu.

Maya bir ağacın altına oturdu ve eskiz defterini yeni bir sayfaya açtı. Ekidnayı bir kez daha çizdi, dikenli sırtı ve uzun burnuyla. Altına şöyle yazdı: "Doğa sürprizlerle doludur. Keşfetmeyi asla bırakma." Keşfedilmeyi bekleyen diğer harika hayvanları düşünerek gülümsedi. Keşfedilecek ne harika bir hayvanlar dünyası!